

Київський університет імені Бориса Грінченка
Інститут журналістики
Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи
Олексій Жильцов
“ 01 ” “ 09 ” 2020 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
з каталогу вибіркових дисциплін
ПУБЛІЧНІ КОМУНІКАЦІЇ
для студентів
освітнього рівня першого (бакалаврського)

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
Ідентифікаційний код 02136554
Начальник відділу
моніторингу якості освіти
Програма № 0964/20
(підпис) (прізвище, ініціал)
« » 2020 р.

Київ – 2020

Розробник:

Белофастова Таїсія Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю Інституту журналістики

Викладач:

Белофастова Таїсія Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю, Інституту журналістики

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Протокол від № 1 від «26» серпня 2020 року

Завідувач кафедри Л. М. Новохатько

Робочу програму перевірено

_____ 20__ р.

Заступник директора Інституту журналістики

з науково-методичної та навчальної роботи О. А. Росінська

Пролонговано

на 20__/20__ н.р. підпис (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПІБ), «__»__ 20__ р., протокол № _____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	вибіркова	-
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	-
Загальний обсяг кредитів/годин	4/120	-
Курс	2	-
Семестр	3-4	-
Кількість змістових модулів з розподілом	4	-
Обсяг кредитів	4	-
Обсяг годин, в тому числі:	120	-
Аудиторні	56	-
Модульний контроль	8	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	56	-
Форма семестрового контролю	залік	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – надати студентам знання з публічних комунікацій, сприяти формуванню комунікативної культури особистості.

Завдання дисципліни передбачають такі процеси:

- розвивати *інтегральну компетентність*: здатність виконувати комплексні завдання з вербальної комунікації в умовах публічності;
- розвивати *загальні компетентності* такі, як:
 - *Критичне мислення*. Здатність критично оцінювати отриману інформацію, використання логіки і раціональних міркувань, повнота аргументації для оцінки ситуації і правильності обраного шляху розв'язання задачі з урахуванням контексту. Усвідомлювати суспільне значення публічної діяльності і відповідальність за свою мовленнєву поведінку.
 - *Громадянська*. Здатність робити свідомий соціальний вибір та застосовувати демократичні технології прийняття рішень. Уміння діяти з соціальною відповідальністю та громадянською свідомістю.
 - *Самоосвітня*. Здатність розвивати й підтримувати на якісному рівні професійну діяльність. Здатність до самостійної пізнавальної

- діяльності, самоорганізації та саморозвитку. Спрямованість на розкриття особистісного потенціалу та самореалізацію.
- *Емоційний інтелект та емоційна компетентність.* Усвідомлення власного емоційного стану, самоконтроль і саморегуляція; самоповага і впевненість; уміння долати труднощі, стійкість до стресів; загальний оптимістичний настрій, ініціативність, налаштованість на позитивний результат.
 - *Міжособистісна взаємодія.* Готовність та здатність виконувати завдання у складі групи, брати на себе відповідальність за виконання спільних робіт.
 - розвивати *фахові компетентності спеціалізації:*
 - *Когнітивно-професійна.* Здатність оцінювати отримані знання з публічних технологій і застосовувати їх у професійній діяльності. Здатність вироблення критичного ставлення до власного мовлення і потребу постійно удосконалювати власну комунікативну майстерність в умовах публічності.
 - *Інформаційна.* Здатність створювати інформаційний продукт та ефективно його просувати. Здатність застосовувати традиційні та сучасні інформаційні технології у професійній діяльності. Володіння раціональною та ефективною технологією підготовки і результативною технікою презентації публічних текстів.
 - *Комунікативна.* Здатність до письмової та усної комунікації рідною мовою. Здатність до пояснення й переконання. Сформованість власного стилю спілкування. Вільне оперування засобами невербальної комунікації (знакові системи, зовнішність, міміка, жести, манера поведінки тощо). Володіння технологією ведення діалогічних і полілогічних форм публічної комунікації з урахуванням особливостей спілкування в умовах майбутньої професійної діяльності. Культура мовлення, комунікабельність, толерантність, артистичність. Здатність до публічної діяльності. Уміння розпізнавати та попереджати маніпулятивні технології.

3.Результати навчання за дисципліною:

- знати основні поняття з технологій публічної комунікації;
- уміти критично оцінювати отриману інформацію, логічно і раціонально мислити, застосовувати аргументацію для оцінки ситуації;
- усвідомлювати суспільне значення публічної комунікації і відповідальність за свою мовленнєву поведінку.
- вміти робити свідомий соціальний вибір та застосовувати демократичні технології прийняття рішень;
- уміти діяти з соціальною відповідальністю та громадською свідомістю під час публічної дії;

- оцінювати отримані знання з публічних комунікацій та застосовувати їх у професійній діяльності;
- вміти виробляти критичне ставлення до власного мовлення і потребу постійно удосконалювати власну риторичну майстерність;
- вміти створювати інформаційний продукт та ефективно його просувати;
- вміти застосовувати монологічні форми інформаційного спрямування у професійній діяльності;
- володіти раціональною та ефективною технологією підготовки і результативною технікою виголошення публічних промов;
- вміти здійснювати письмову та усну комунікацію рідною мовою;
- здатність до пояснення й переконання;
- підтримувати власний стиль спілкування;
- вільно оперувати засобами невербальної комунікації (знакові системи, зовнішність, міміка, жести, манера поведінки тощо);
- володіти технологією ведення діалогічних і полілогічних форм публічної комунікації з урахуванням особливостей спілкування в умовах майбутньої професійної діяльності;
- адаптованість до публічної діяльності.

4. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план для денної форми навчання

№ п/п	Назви тем	Всього годин	Види занять і розподіл годин					
			Аудиторні			Самост. робота	МК.	
			Лекції	Практичні				
МОДУЛЬ 1. Концептуальні основи публічної комунікації								
1	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни	12	2	4		6		
2	Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови	16	4	4		8		
	Модульний контроль №1	2					2	
	<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>6</i>	<i>8</i>		<i>14</i>	<i>2</i>	
МОДУЛЬ 2. Підготовка і реалізація публічного виступу								
3	Композиція публічного виступу	8	2	2		4		
4	Продукування тексту публічної промови	8	2	2		4		
5	Умови ефективності публічного виступу	12	2	4		6		
	Модульний контроль №1	2					2	
	<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>6</i>	<i>8</i>		<i>14</i>	<i>2</i>	
МОДУЛЬ 3. Монологічні форми публічної комунікації								
6	Канали, засоби та бар'єри ефективної публічної комунікації.	12	4	2		6		

7	Національні особливості публічних комунікацій.	4		2		2		
8	Підготовка і виголошення публічних монологічних текстів за цільовим спрямуванням	12	2	4		6		
	Модульний контроль №1	2					2	
	<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>6</i>	<i>8</i>		<i>14</i>	<i>2</i>	
МОДУЛЬ 4. Діалогічні та полілогічні форми публічної комунікації								
9	Технології діалогічних форм публічної комунікації	14	4	4		6		
10	Публічні суперечки у сучасному суспільстві.	14	2	4		8		
	Модульний контроль №1	2					2	
	<i>Разом</i>	<i>30</i>	<i>6</i>	<i>8</i>		<i>14</i>	<i>2</i>	
	Разом за навчальним планом	120	24	32		56	8	

5. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. Монологічні форми публічної комунікації

Тема 1. Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни

Поняття публічна комунікація. Основні показники поділу комунікації за видами.

Комунікативна культура особистості. Критерії оцінки сформованості. Сучасна проблематика публічних комунікацій.

Тема 2. Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови

Концептуальний закон та закон моделювання аудиторії. Їх значення для публічної дії.

Вироблення концепції публічного виступу. Визначення предмета розмови і вироблення власного бачення; вибір проблеми або окремих, особливо важливих питань; вивчення стану проблеми в науковій, суспільно-

політичній, фаховій літературі; критичне осмислення власних напрацювань з обраної проблеми і науково-літературних відомостей з неї.

Критерії вибору теми виступу: відповідність інтересам оратора та інтересам слухачів (загальнолюдським чи груповим); новизна і актуальність; дискусійність, проблемність.

Формування цільової установки виступу. Визначення мети виступу, що передбачає отримання бажаної реакції слухачів, на досягнення якої повинна бути спрямована вся робота спікера. Формулювання назви виступу, основні прийоми: надання образності; постановка запитань; залучення фразеологізмів, цитат; римування; використання «лексики інтриги».

Стадія комплектації і розробки як завершальна при виробленні концепції публічного виступу. Заглиблення у тему виступу через визначення її складових (особливо важливих питань): робота з емпіричним матеріалом; робота з енциклопедичним матеріалом; складання попереднього плану. Повне заглиблення в предмет промови: аналіз компаративного матеріалу; складання робочого плану.

Цільова установка публічного виступу, її різновиди: інформаційна, переконлива, що закликає до дії, “піднесення духу”, розважальна, інтимна. Завдання інформаційної промови. Методи подачі матеріалу при інформування: розповідь, опис, розмірковування. Характерні ознаки інформаційної промови: актуальність повідомлення; відсутність суперечливих моментів; наявність елементів, які породжують зацікавленість слухачів; задоволення інформаційно-інтелектуальних очікувань слухачів. Принципи складання інформаційної промови: принцип «резервних знань» оратора, принцип жорсткості у відборі фактів; принцип взаємозв'язку відомого і нового; принцип відображення динаміки мислення в ораторській промові. Мета закликаючих промов: примусити слухачів відчувати потребу зробити те, до чого їх закликає оратор. Вимоги до складання: врахувати актуальність теми для слухачів; оцінити здатність слухачів до дії, до яких закликає оратор; визначити силу опозиції; зв'язок програми дій, яку пропонує оратор, з можливістю реалізації їх потреб; розвиток мотивації слухачів на основі прикладів. Мета промови, яка спрямована на піднесення духу аудиторії: вплинути, в першу чергу, на почуття, активізуючи духовне життя; схилити слухачів до усвідомлення первинності обов'язку відносно особистої вигоди. Наповнена ідеями, патріотизму, героїзму, мужності. Не підлягає обговоренню і критиці. Відсутність нових фактів і прикладів. Інтоніційно підвищена, пафосна. Використання лозунгу як переконливого елемента.

Закон моделювання аудиторії, його вимоги. Соціально-демографічні, суспільно-психологічні та індивідуально-особистісні особливості аудиторії, їх опрацювання для наступного забезпечення контакту з аудиторією у процесі виступу. Різновиди реакції аудиторії: байдужа, погоджувальна, конфліктна, конструктивна. Поведінка оратора під час публічного виступу в залежності від реакції аудиторії.

МОДУЛЬ 2. Підготовка і реалізація публічного виступу

Тема 3. Композиція публічного виступу

Етап підготовки промови, що передбачає процес організації публічного повідомлення, структуру майбутнього тексту, його композиції. Основні складові: виклад і аргументація.

Моделі викладу матеріалу: «лінійна схема», «фабульно-інтригуюча». Застосування в лінійних промовах хронологічного (історичного) і сюжетного методів. Методи фабульно-інтригуючої моделі: дедуктивний, індуктивний, аналогічний, концентричний.

Аргументація як логічна складова диспозиції. Логічна послідовність аргументації: теза, аргумент, демонстрація. Дотримання законів логіки як сприятливий фактор комунікативного процесу та особливості їх дотримання в ораторському мистецтві. Дія закону тотожності в ораторському мистецтві: будь-яка завершена думка зберігає свою форму і значення в межах певного визначеного контексту. Дотримання закону суперечності (два судження про одну річ не можуть бути одночасно істинними і неістинними), що запобігає виникненню у промові безвихідних ситуацій. Закон виключеного третього як основа для проведення дискусій. Використання у промові обґрунтованих доказів на основі закону достатньої підстави.

Поняття композиції (розподіл матеріалу на частини, співвідношення частин між собою і з усією промовою в цілому, послідовність їх розміщення) та робота оратора над структурою промови: структурування дібраного матеріалу, дотримання мотивованого співвідношення частин, визначення порядку їх розташування.

Композиція промови: вступ, основна частина, завершення. Загальні правила побудови виступу: правило «золотого січення» та «ефект межі» в ораторському мистецтві. Прямий вступ і непрямий (з використанням зачину). Завдання вступу та завершення, прийоми їх конструювання. Структура вступу (обов'язкова та варіативна). Різновиди завершення промови: елегантний риторичний фінал та доцільний (підсумковий, типологічний, апелювальний). Можливі композиційні недоліки: порушення логічної послідовності, перенавантаження тексту теоретичними роздумами, відсутність доказовості основних положень, надмірна кількість порушених питань і проблем, шаблонна побудова.

Тема 4. Продукування тексту публічної промови

Етап мовного (вербального) оформлення промови, втілення змісту у мовні форми. Лексика обмеженого використання (професіоналізми; діалекти; терміни; слова іншомовного походження), особливості її застосування. Жаргонізми, їх заборона у публічних виступах

Робота над мовною формою виступу. Доступність викладу матеріалу: пропорційність співвідношення наукових і абстрактних слів у тексті промови, популяризація. Прийом популяризації тексту промови (описовий,

етимологічний). Конкретність лексики (прийом конкретизації): запобігання використанню громіздких лексичних конструкцій, надмірних узагальнень. Багатоманітність номінативних засобів (використання розширених синонімічних рядів).

Особливості використання фактичних засобів (наведення прикладів, статистичних даних, наочності та іншого фактичного матеріалу). Цитування.

Виразність мови виступу. Поняття “троп” у риторичі як мовне явище, що уособлює відхилення від загальноприйнятих висловлювань. Метафора як найпоширеніший і найпродуктивніший в риторичі троп. Метонімія. Гіпербола. Епітет. Порівняння. Антономазія. Персоніфікація. Алгоритм. Іронія. Тавтологія як небажане явище в публічному мистецтві.

Типи побудови фраз, їх емоційна сила впливу і ефективність. Риторичне запитання, риторичні оклик і звернення. Комунікативна функція повторень. Речення-періоди: градація, діалогізація, хід «питання-відповідь», парадокс. Фігура контрасту – антитеза. Інверсія. Парцеляція.

Тема 5. Умови ефективності публічного виступу

Образ спікера. Індивідуальні риси спікера (стиль виголошення промов, зовнішній вигляд). Тип оратора та його тестування. Культура мови оратора та її критерії (правильність, комунікативна відповідність, точність висловлювання, логічність викладу, ясність і доступність викладу, чистота мови, її виразність, різноманітність засобів вираження, естетичність, доцільність). Формування індивідуального стилю ораторства у поєднанні з оптимальною манерою виступу. Причини невпевненості при публічному виступі, і шляхи їх подолання. Можливі помилки під час виголошення промови та формування вміння швидко на них реагувати.

Ефективність публічного виступу. Вплив характеру аудиторії на ефективність виступу. Образ аудиторії. Характеристика аудиторії за різними ознаками: за віком, за ставленням до оратора, за рівнем підготовленості, за рівнем освіченості, за професійними ознаками, за статевими ознаками, за типом психіки, за мірою однорідності, за кількісним складом тощо. Національна специфіка аудиторії. Ефективність виступу в різних типах аудиторії. Методика налагодження контакту з аудиторією, за І.Н.Кузнецовим, її основні етапи: зняття психологічного бар'єру, пошук спільних інтересів, визначення оптимальних принципів спілкування, виявлення можливих негативних аспектів спілкування, адаптація до аудиторії та встановлення контакту.

МОДУЛЬ 3. Монологічні форми публічної комунікації

Тема 6. Канали, засоби та бар'єри ефективної публічної комунікації.

Закони публічного виступу. Закон емоційності публічної промови. Закон поваги адресату і отримання задоволення від спілкування. Закон діалогічної взаємодії учасників. Ефект релаксації (зняття емоційного напруження).

Комунікативні канали впливу спікера: вербальний; паравербальний; невербальний.

Комунікативні засоби впливу спікера. Інтонування промови (художня виразність). Наголос і паузи. Логічні паузи і наголоси. Психологічні і синтаксичні паузи. Властивості голосу: звучність, тембр, висота. Модуляція голосу.

Рух оратора. Встановлення візуального контакту поглядом. Міміка, жести та їх різновиди: “ілюстратори”, “регулятори”, жести-емблеми, жести-адаптери, жести-афектори.

Техніка дихання і техніка мовлення. Об’єктивні і суб’єктивні фактори, що впливають на дихання промовця. Правила “правильного дихання” за Г.Сагач. Показники техніки мовлення: темп мови (швидкість мовлення, тривалість звучання окремих слів, інтервали та тривалість пауз), чіткість дикції. Недоліки мовлення та їх подолання.

Тема 7. Національні особливості публічних комунікацій.

Вплив характеру загальної культури на публічні комунікації. Класифікація публічних комунікацій Річарда Р. Гестеланда за рівнем експресивності. «Експресивні культури» (регіон Середземномор’я, Південна Європа, Латинська Америка). «Варіативно-експресивні культури» (США, Канада, Австралія Нова Зеландія, Східна Європа, Південна Азія, Африка). «Стримані культури» (Східна Азія, Північна Європа, Німеччина).

Національні особливості невербальної комунікації на рівні проксеміки, хаптики, окулесики, кінесики.

Тема 8. Підготовка і виголошення публічних монологічних текстів за цільовим спрямуванням

Форми публічних монологічних текстів інформаційного спрямування. Повідомлення – коротка за часом (5-10 хвилин) і проста за змістом форма монологічного красномовства, яка спрямована на висвітлення одного питання або проблеми; не передбачає ґрунтовної аргументації і доказовості; спрямоване на розширення ступеню поінформованості слухачів; декілька повідомлень можуть бути спрямовані на розкриття різних аспектів однієї великої проблеми; передбачають попередню підготовку.

Доповідь – складний жанр промови, наближений до письмового тексту; розгорнуте публічне повідомлення на серйозні наукові, виробничі, політичні теми. Мета доповіді. Різнобічний підхід до висвітлення теми, надання оцінок різних підходів, різних точок зору. Тривалість від 10-15 хвилин до 2-3 годин. Види доповідей (звітні, наукові), особливості їх побудови. Обговорення після виголошення і корегування основних позицій доповіді. Ухвалення.

Лекція – цільний, розгорнутий науковий або науково-популярний виклад матеріалу, форма популяризації знання. Триєдність мети: навчальна

(просвітницька), виховна, розвиваюча. Види лекцій: академічна, науково-популярна. Основні вимоги до композиційної побудови лекції: струнка логіка викладу; систематизованість міркувань; доказовість і аргументованість. Оголошення аудиторії плану. Мовленнєві особливості лекції (на відміну від доповіді): від норм книжкової мови, насиченої термінами, складними зворотами, до елементів розмовної мови. Можливі ситуації імпровізації. Регламент від 30-40 хвилин до 1-1,5 години.

Форми публічних монологічних текстів, спрямовані на заклик до дії. Мітингові (агітаційна) промови, їх мета: надати оцінку подіям, які відбуваються і переконати; висловлює почуття і настрої аудиторії. Тривалість від 10-15 хвилин до години. Емоційність; високий пафос; чітка інтонація; лаконічність; наявність лише однієї тези; заборона повторів вже відомих аргументів; можливість критики промов попередньої ораторії, не переходячи на критику особистості оратора; не користуватися друкованими текстами перед аудиторією. Політичні і соціальні мітинги.

Публічні закликання – звернення до групи людей із закликом до певних дій. Види: комерційні, соціальні, політичні. Використання лозунгу як переконливого елемента.

Усний рекламний виступ, його мета. Правила підготовки: назвати предмет, товар, послугу, яка рекламується; використати для наочності сам товар (або його малюнок, фото, модель, схема тощо); розказати про його призначення, як влаштований; назвати переваги (для тих, кому пропонується) над іншими подібними товарами; назвати вигоду після його придбання; використовувати слова з позитивною оцінкою; говорити емоційно, дружнім тоном; розказати про тих, хто добре оцінює рекламований товар; закінчити порадою, закликом, рекомендацією.

Форми публічних монологічних текстів піднесеного спрямування. Привітальна урочиста промова. «Рамковий» характер: виголошується на початку (вступна) або наприкінці (промова-подяка) заходу. Тривалість 3-5 хвилин. Композиційна побудова: відкриття засідання і привітання слухачів (унікати стереотипних зворотів; продумати заздалегідь, кого із присутніх видатних осіб виділити окремо); коротка характеристика події; наголошення на успіхах, досягненнях і перспективах; побажання; оголошення першого доповідача, його характеристика (особливі заслуги), надання йому слова. Вітальні ювілейні промови, їх призначення (створити святковий настрій, похвалити ювіляра).

МОДУЛЬ 2. Діалогічні та полілогічні форми публічної комунікації

Тема 9. Технології діалогічних (полілогічних) форм публічної комунікації

Поняття «публічний діалог», його вплив на державну політику. Публічний діалог як ефективний інструмент узгодження інтересів його

учасників; запобігання конфліктних ситуацій; розширення бази варіантів рішень при конфліктних ситуаціях. Гнучкість публічного діалогу: партнери можуть зустрічатися у міру необхідності, він може бути стратегічним, тобто спрямовуватися на досягнення довготривалих, а не короткочасних результатів.

Діалогічні (полілогічні) комунікації, їх основні види: бесіда, інтерв'ю, прес-конференція, ділова гра, вікторина тощо.

Методика підготовки і проведення інтерв'ю, вікторини.

Тема 10. Публічні суперечки у сучасному суспільстві.

Публічні дискусії у сучасному суспільстві. Світовий досвід розвитку традицій публічних обговорень суспільно важливих проблем.

Публічні комунікації, засновані на спорі: дискусія, диспут, полеміка, відмінність між ними. Методика підготовки дискусивно-полемічних форм. Композиція дискусивно-полемічних форм: вступне слово ведучого, постановка проблеми, обмін думками між учасниками, формулювання спільної думки, заключне слово ведучого.

Стратегії дискусії: “змагання”, “уникання”, “пристосування”, “компроміс”, “центрування інтересів”. Види тактики поведінки у конфлікті. Головні вимоги культури спору. Поведінка учасників спору. Сократівський метод ведення діалогу (“іронія Сократа”). Національні традиції у спорі. Психологічний вплив у ході дискусії.

Постановка запитань. Класифікація запитань в публічній суперечці: прості і складні, коректні і некоректні, позитивні і негативні (нейтральні, доброзичливі, ворожі, провокаційні), гострі. «Запитання-капкан», «контр-запитання», «блокуючи запитання», «закриті (прямі) запитання», «відкриті», «запитання-примушування», «риторичне запитання», «альтернативне запитання», «спонукальне», «підтверджувальне», «зустрічне», «запитання-уточнення», «контрольне», «провокаційне», «заклучне».

Зауваження у спорі. Конструктивні, деструктивні зауваження.

Логічні помилки та виверти в процесі публічної суперечки.

Дебати. Правила для учасників дебатів. Технологія проведення дебатів.

Епатаж як навмисна скандальна витівка.

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна кількість балів за	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4	
		максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць
Відвідування лекцій	1	3	3	3	3	3	3	3	3
Відвідування на практичному занятті	1	4	4	4	4	4	4	4	4
Робота на практичному занятті	10	4	40	4	40	4	40	4	40
Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5	1	5	1	5
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25	1	25
<i>Разом</i>			77		77		77		77
Максимальна кількість балів	308								
Розрахунок коефіцієнта	Розрахунок: $308:100=3,08$ Приклад: Студент набрав 257 балів Оцінка: $257:3,08 = 83$ бали								

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Модуль 1.

- Написати есе на одну із запропонованих тем:
 - Охарактеризуйте ступінь сформованості Вашої комунікативної культури.
 - Яке місце, на Вашу думку, посідають публічні комунікації у Вашій майбутній професійній діяльності?

Модуль 2.

- Підготувати презентацію про видання з проблем публічних комунікацій за встановленою схемою.
- Розробити власний концептуальний задум майбутнього публічного виступу (на самостійно обрану тему) за встановленим алгоритмом:
 - визначити предмет розмови і сформулювати його власне бачення;
 - сформулювати тему;
 - виявити інтерес передбачуваної аудиторії;
 - сформулювати ідею;
 - визначити мету та цільову установку;

- підбір назв;
 - окреслити перелік особливо важливих питань, які передають суть поставленої проблеми (складання попереднього плану);
 - з'ясувати стан досліджуваної проблеми в науковій, суспільно-політичній, фаховій літературі (бібліографічний опис джерел);
 - дати визначення основних понять.
3. Розробити три варіанти вступу на одну й ту ж саму тему, користуючись різними прийомами активізації уваги слухачів (обирається тема майбутнього публічного виступу)

Модуль 3.

1. Підібрати по одній вправі на формування навичок паравербальної та невербальної комунікації.
2. Написати есе «Жести: помічники чи зрадники?».
3. Підготувати публічний монологічний текст піднесеного (похвального, урочистого) спрямування:
 - епідейктична (урочиста) промова до державного свята (на вибір студента);
 - похвальна промова Університету (інституту, кафедри)
 - вітальна промова близькій людині;
 - подячна промова батькам.
4. Зробити аудіокопію радіореклами і проаналізувати її за відповідною схемою.

Модуль 4.

4. Підготувати опорний текст і перелік запитань для бесіди на одну з актуальних для молоді тем.
5. Підготувати перелік запитань для інтерв'ю на тему «Ваше бачення актуальних змін в Університеті (Києві, Україні)» (обирається одна з пропозицій).
6. Підготувати і провести вікторину на тему за власним вибором.
7. Проведіть порівняльний аналіз понять «важкий співрозмовник» і «сильний». Кого потрібно остерігатися у суперечці ?
8. Запропонувати тему (морально-етичного, патріотичного спрямування), визначити в ній проблему і перелік питань для обговорення у формі диспуту.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється самостійно кожним студентом у вигляді електронного документу.

Модульна контрольна робота проводиться після вивчення певного змістового модуля, письмово, складається з трьох питань: двох теоретичних і одного практичного (або ситуативного).

Кількість модульних контрольних робіт з навчальної дисципліни – 4,

виконання кожної роботи є обов'язковим.

При оцінюванні модульної контрольної роботи враховується обсяг і правильність виконаних завдань. Правильне виконання всіх завдань оцінюється максимально у 25 балів.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Семестровий контроль є результатом вивчення кожного модуля, який містить підсумок усіх форм поточного контролю та виконання модульної контрольної роботи. Семестровий контроль включає бали за поточну роботу студента на практичних заняттях, виконання самостійної роботи, модульних контрольних робіт. Семестровий контроль знань студентів проводиться у формі заліку за результатами поточної роботи студента

6.5. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Рекомендовані джерела

1. Гестеланд Ричард Р. Кросс-культурное поведение в би знесе. Маркетинговые исследования, ведение переговоров, менеджмент в различных культурах / Пер. с англ. Днепропетровск: Баланс-Клуб, 21003. 288 с.
2. Глазунов С. В. Управлінське спілкування: навч. Посібник. Дніпропетр. нац. ун-т. – Д.: РВВ ДНУ, 2002. – 87 с.
3. Лихолат С.М. Етика бізнесу: навч.посібник. К. : Знання, 2013. – 367с.
4. Мацько Л. І. Риторика: навч. посібник / Л. І. Мацько, О. М. Мацько. – К.: Вища шк., 2003. 311 с.
5. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування. К. : Тов-во «Знання», КОО, 2008. 291 с.
6. Сагач Г. М. Риторика: навч. посібник / Г. М. Сагач / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – 2-е вид., перероб. і допов. – К.: Вид. дім "Ін Юре", 2000. – 565 с.
7. Сагач Г. М. Золотослів: навч. посібник з риторики / Г. М. Сагач / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. — К.: Школяр, 1998-. Ч.1. — 1998. — 378 с.
8. Чулінда Л. І. Риторична майстерність: посібник / під ред. Л. І. Чулінди, І. С. Паримського; Нац. акад. внутр. справ України, Укр. акад. зовн. торгівлі. — К., 2000. — 79 с.

8. Навчально-методична карта дисципліни «Публічні комунікації»

Разом: 120 год., з них лекції — 24 год., практичні заняття – 32 год., модульний контроль — 8 год., 56 год. — самостійна робота.

Модулі	Модуль I			Модуль II		
Кількість балів за модуль	77 б.			77 б.		
Лекції	відвідування – 3 б.			відвідування – 3 б.		
Теми лекцій	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни 1 б.	Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови 2 б.	Композиція публічного виступу 1 б.	Продуктування тексту публічної промови 1 б.	Умови ефективності публічного виступу 1 б.	
Теми практичних занять	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни 22 б.	Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови 22 б.	Композиція публічного виступу 11 б.	Продуктування тексту публічної промови 11 б.	Умови ефективності публічного виступу 22 б.	
Самостійна робота	5 б. x 1 = 5 б.			5 б. x 1 = 5 б.		
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота № 1 – 25 б.			Модульна контрольна робота 2 – 25 б.		
Модулі	Модуль 3			Модуль II		
Кількість балів за модуль	77 б.			77 б.		
Лекції	відвідування – 3 б.			відвідування – 3 б.		
Теми лекцій	Канали, засоби та бар'єри ефективної публічної комунікації. 2 б.	Підготовка і виголошення публічних монологічних текстів за цільовим спрямуванням 1 б.	Технології діалогічних форм публічної комунікації 1 б.	Публічні суперечки сучасному суспільству. 2 б.		

Теми смінарських занять	Канали, засоби та бар'єри ефективної публічної комунікації. 1+10 б.	Національні особливості публічних комунікацій. 1+10 б.	Підготовка і виголошення публічних монологічних текстів за цільовим спрямуванням 2+20 б.	Технології діалогічних форм публічної комунікації 2+20	Публічні суперечки сучасному суспільстві. 2 + 20 б.
Самостійна робота	5 б. x 1 = 5 б.			5 б. x 1 = 5 б.	
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота № 1 – 25 б.			Модульна контрольна робота 2 – 25 б.	
Разом	308 балів				